XIII-ik évfolyam. 52-ik szám. Kőszeg, 1893. december 24-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona. *Egyes szám ára 10 kr.*

Felelős szerkesztő: WITTINGER ANTAL. Kiadó és laptulajdonos: FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

Karácsonkor.

Szent karácsonyt üli a világ, a rideg tél eme kedves sátoros ünnepét, mely előre vetve vidám sugarait, boldogságot fakaszt az emberek szivében. Mert ünnepélyes most minden, maga a természet is ünnepel: igy hiszi, igy tartja ezt a vallásos érzület, mely a karácsonyéjjet magasztosabb, eszményiebb szinben iparkodik feltüntetni, mint más közönséges éjjet. A vihar nem tombol, nem tépi ki a százados tölgyeket gyökerestől, csak ugy simán vonul el hegy, völgy felett; a szél üvöltése nem zúg oly fület hasgató, kétségbeejtő süvöltéssel; a hópelyhek nem hullanak egyenesen a földre, hanem a légben tánczra kelnek s átölelve egymást hóbokréta-alakká idomulnak, s igy boritják be a földet; még a zuzmara is zajtalanul, félve ül le a száraz ágra, nehogy jöttével megzavarja az ünnepies hangulatot, melyet a természet a karácson éjjelén fölvesz.

Leköltözött a szeretet a magasból a földre, hozzánk jött a szabadság nagy harczosa: Jézus. Ez isteni ember születésének 1893-ik évfordulóját üli meg most az egész kereszténység, le a zord éjszaktól a forró délövig, kelet, nyugat dicsőiti a népek megváltóját, a szeretett istenembert! . . .

Az év eme ünnepén, mintha eszébe jutna mindenkinek: „Szeresd felebarátodat, ugy, mint önmagadat!"

A szeretet és kibékülés szelleme hatja át az emberek keblét, és mindenki szent áhitattal tölti e napokat. Kivánatos volna, egyesek és az összesség érdekében levő, hogy nálunk is bő talajra találjon a szeretet, a hol oly kicsinyszivüek az emberek; óhajtandó volna, ha nálunk is a békejobbot nyujtanák egymásnak a kis társaság tagjai, Kőszeg lakói, a kik rendesen olyan távol állanak egymáshoz.

Szeretettel és békével teremteni fognak valamit, a semmiségből valamit előhozni, a nem levőnek lételt adni. E kettő kivezet bennünket az örökös egyformaságból, a tétlenségből. Mi lehet a mi czélunk? Lelkünkkel dolgozni, teremteni, szépiteni, javitni, boldogitani, létet adni, ujnál ujabbat mutatni, különféleséget előállitani, a mostoha viharokkal küzdeni, önmagunkat, másokat szerencsésbiteni, sőt az egész természetet ékesiteni s a kopár sivatagból virágzó édent alkotni. A mely ember semmi egyebet nem tesz, mint fölkel, felöltözik, emészt, botránkoztat, alszik — és egész élete csak ezen örökös egyformaságból áll, holott el van halmozva azon isteni áldásokkal, melyekkel más avatott lelkek a földet édenné tehetnék: az ilyen ember mit tett egész életében? mivel hagyja emlékét lételének? mivel mutatja meg, hogy benne is volt lélekszikra, és hogy az egyformaság monotonja elháritásának eszközlésére ő is tett valami ujat, ő is lenditett valamicskét, ő is adott léteit nem lévőnek.

Hogy elérhessük czélunkat, boldogulásunkat, törekedjünk szeretetet árasztani és békében élni egymás között.

A szép karácsony ünnepe emlékeztessen bennünket a legnagyobb szeretetre és adja mindenki kezébe a béke olajágát.

Városunk világitása.

Kőszeg szab. kir. város gazdálkodó választmánya legutóbbi gyülésében tárgyalta a lámpagyujtogatóknak fizetés felemelés iránt benyujtott kérvényét, a melynek a gazdálkodó választmány arra való tekintetből, hogy évről évre több lámpa állittatik fel és evvel a lámpagyujtogatók munkássága fokozott mértékben vétetik igénybe, helyt adott.

Ezzel ezen magában véve lényegtelen és a közügygyel alig kapcsolatos kérdés helyes megoldást nyert volna és nyugodtan térhetnénk napirendre felette, ha a lámpagyujtogatók kérelme felszinre nem hozta volna városunk világitását, a mi ellen a panasz időszakonként ugyan elmerülni, de megszünni soha nem fog, mivel a világitásunk ellen felmerülő panaszok forrása sem a felállitott lámpások kevés számában, sem pedig a lámpagyujtogatóknak esetleges lanyhaságában nem keresendő, hanem a megujuló panaszok bő tápot nyernek a petroleum világitás ellen egyáltalán mutatkozó elégetlenségtől. A mai telefon- és villamos világban ósdi már a kőolaj-világitás, attól — legyünk igazak — elszoktunk már és más után vágyakozunk. A gáz, villamvilágitás közelebb áll hozzánk, mint a kőolaj világitás, a mely már a mult-é. A világitás most már felszinre hozatván, és miután a közgyülésnek is még ez ügygyel foglalkoznia kell, nem térek ki e kérdés radikális megoldása elől, hanem Kőszeg szab. kir. város értelmes polgárainak és vezérembereinek azon kérdést vetem fel, hogy valjon nem érkezett-e még az időpont, amikor a petroleum-világitást felváltsuk a mai igényeknek megfelelőbbel? Ha senki más, ugy én fogok a közgyülésnek arra nézve propositiót tenni, hogy a világitás alapos tanulmányozás tárgyává tétessék és e végből egy albizottság küldessék ki.

Nézzük a világitást közelebbről! Az a város-

TÁRCZA.

Karácsony.

Szálljatok le, szálljatok,
Betlehemi angyalok!
Özvegy, árva annyi vár ma
Bú-hegesztő balzsamot;
— Szálljatok hát, szálljatok le!
E napon az ég ide
Úgy se lehet messzire!

Szálljatok le, szálljatok,
Betlehemi angyalok!
— Anyja mellett annyi gyermek
Hall ma szépet rólatok . . .
Istenem, de hány van, a kit
Gondviselő hű kezek
Nem ölelnek ma se meg!

Szálljatok le szálljatok
Betlehemi angyalok!
Hozzátok a boldogokra
Egy kis enyhe — bánatot.
Hadd, lássanak oda is, hol
Karácsonyfa sohse nyit,
Hol ma nincsen enni mit!

Szálljatok le, szálljatok,
Betlehemi angyalok!
Zörgessetek ma este meg
Minden piczi ablakot!
S házikókba, palotákba,
Egy örömet vigyetek:
Boldog, édes ünnepet!

SZABOLCSKA M.

Karácsonykor.

Elérkezett a gyermekek legnagyobb öröm ideje, a karácsony est. Boldogságban usznak a kicsinyek s végtelen örömükben határt nem ismernek. Megjött a kis Jézus s hozott magával a jó gyermekek részére szebbnél-szebb ajándékokat, s hosszú útjában csaknem minden családos házba betért, itt ajándékot, örömöt s boldogságot osztogatva; ott megnyugvást, reményt s szeretetet árasztva szét. A gyermekek a kapott kedves ajándékokkal játszanak, majd a fényárban uszó, számos apró gyertyával megvilágitott karácsonyfát veszik körül, a gyermekes buzgósággal, szent félelemmel tekintenek a mézes kalácsokkal, czukorsüteményekkel, aranyozott almával és dióval dúsan megrakott zöld fenyőgalyra.

A szülők ezalatt néma áhitattal szemlélik gyermekeiket, arczukról megelégedettség tükröződik vissza, s elgondolkozva a multon, visszaszállanak gondolataik abba a korba, mikor még ők is ilyen kis gyermekek voltak, mikor még ők is annyira örültek a kis Jézuska eljövetelének. Most is örülnek e szent napnak, de az öröm más nemével; örülnek a gyermekek boldogságán, s osztornak azok megelégedettségében.

A kis szobában halvány világosság doreng. A kopott kereveten fiatal férfiu fekszik, s pipájából hatalmas füstöt eregetve, merengeni látszik.

Ő is ismeri a mai nap jelentőségét, ismeri boldog gyermekkorából, mikor még szülei éltek, s csendes pipázgatása közben ugy látszik ezekre gondol vissza, mert gondolkozása közben nagyokat sóhajt.

Régen volt az már, mikor még ő is örült ez estnek, mikor együtt töltötte szeretteivel a feledhetetlen emlékü boldog ünnepeket. A szép idők azonban már régen elmultak; szülei elhalálozván, ő egyedül maradt, s rokonok, ismerős nélkül áll a nagy világban, s irodalmi munkával keresi meg mindennapi kenyerét. Neki nincsen senkije, nincs a kivel társalogjon, nincsen semmi, a minek örüljön, s mig mások a boldogság, az öröm perczeit élvezik, ő egyedül van, s csak gondolataival foglalkozhatik.

Fölkelt helyéről, néhány darab fát vetett a kályha tűzére, felöltözködött, s kiment az utczára.

Az éj hideg volt, sürün estek a vastag hópelyhek s csipős szél üdvözölte az éjjeli magányos vándort . . .

Ment, mendegélt, mig egyszer csak azon vette észre magát, hogy az országutra tévedt; már vissza akart fordulni, a midőn az ut melletti árokban a fehér hóban sötét alakot pillantott meg. Odament, s egy félig megfagyott gyermeket talált a hóban. Pillanatig sem habozott, hanem fölkapta a 4—5 évesnek látszó kis fiut, s futott vele hazafelé. Utközben a férfiu csodálatos átváltozáson ment keresztül, egész lényét valami megnevezhetetlen érzelem fogta el. Hazaért, a kis lelenczet ágyára fektette, s dörzsölgetni kezdé. Lassanként magához tért a fiu, s hosszabb idő után fölnyitá szemeit. Ez mintegy kérdőleg tekintett szét, s kérőlog emelte föl esdő tekintetet.

— Jó helyen vagy fiacskám, ne félj! Kinnt egy kissé megfáztál, de majd felmelegszenek tagjaid. Csak maradj szépen nyugodtan, mig a teát elkészitem.

Lapunk mai számához egy fél ív melléklet van csatolva.

nak több mint 2000 frtnyi kiadásba kerül, de nemcsak a város, hanem az egyes magántulajdonosoktól is tetemes kiadást absorbál a világitás, anélkül azonban, hogy az igényeket minden irányban kielégitené. Ily tetemes költségekkel bátran a mai technika vivmányaival is élhetnénk és bár azok alkalmazásánál tetemes nehézségekkel kellene megküzdenünk, mégis azt hiszem, hogy a kérdés ilyetén megoldása csakis financialis nehézségekkel járna, a melyek elháritásánál a város ugy, mint az egyes polgárok készek volnának egy kis áldozathozatalra.

Sokkal kisebb, jelentőségnélküli városokban alkalmazzák a mai technika vivmányait, s ha nem is villamos, de legalább gáz-világitást, mint most majd Felső-Lövő községben is, rendeznek be, csak Kőszeg szab. kir. város maradjon plánc ily tetemes kiadásokkal, a melyek már a mai kornak nagyobb fokban megfelelő kivilágitás költségeit fedeznék, a petroleum-világitás mellett? Ha igen: no! akkor nyugodjunk bele, de ne panaszkodjunk, ha jó nekünk. —

A D. K. E. egy évi működése.

(*A Dunántuli Közmivelődési Egyesület jelentése az 1892/3-iki egyleti évről.*)

Midőn a Dunántuli Közmivelődési Egyesület egy évi életéről beszámolunk, zajtalan, szerény de nem eredménytelen munkáról számolunk be. Azoknak a nagy czéloknak elérésétől s azoknak a nehéz feladatoknak megoldásától, a melyeket az egyesület alapitásakor magunk elé tűztünk, még távol vagyunk; azokkal az eredményekkel, a miket eddig fölmutathatunk, megelégedve nem lehetünk; de bizalmunkat uincs okunk elveszteni s kitartásunkban ellankadnunk nem szabad. Tudtuk előre, hogy nehéz küzdelmünk lesz az egyesület megerősitésében, mert számolnunk kellett azzal az ősi magyar tulajdonsággal, mely valamely hazafias eszme első hangoztatásakor erős visszhangot ád, de elhal, midőn az első lelkesedés tüzét a napi munka műhelyében komoly alkotásokra akarjuk felhasználni. Az a tüntető éljenzés, mely egyletünk megalakitását kisérte, rég elhangzott s a tüntetők seregéből azóta sokan elmaradtak, az érdeklődés megcsappant s az áldozatkészség is megfogyott. Ez azonban előrelátott fordulat volt, mely Magyarországon minden hazafias és közhasznu vállalkozásnál észlelhető, s igy nem lehet, de nem is szabad ebből kedvezőtlen következtetést vonni egyesületünk jövőjére. A Dunántúl intelligenciájából oly erős gárda alakult az egyesület körül, hogy ennek lelkesedése át fog ragadni a Dunántúl egész lakosságára s ez a gárda a hirtelen és hamar muló föllángolás helyébe oly állandó meleg érdeklődést fog fölszitani; a mely sokkal nagyobb hasznára fog válni az egyesületnek s az egyesület nagy feladatainak.

A csöndes, zajtalan munkálkodást tüztük ki az egyesület czéljául s hogy mily komolyan fogtuk föl ez erkölcsi kötelezettséget, mutatja az is, hogy már most is, midőn még az egyesület szervezése nincsen befejezve s midőn a taggyüjtésnek és a vagyonszerzésnek csak kezdetén vagyunk, megkezdettük az alkotó munkát. A hazafias áldozatkészségből kezelésünkre bizott vagyont, bár valóban igen csekély ez, szigoru takarékossággal ugy gyümölcsöztettük, hogy bár szerény mértékben, de már is több irányban meghezdhettük a segélyezés akcióját. Tagjaink száma még el sem érte az első ezeret, befizetett törzsvagyonunk még alig haladta meg a harmincz ezer forintot, már is több száz forintot vagyunk képesek az egyesület tulajdonképeni czéljaira áldozni. Azt hiszszük, hogy az a reális gazdálkodás és ez a szorgalmas munka fogja leginkább fölkelteni egyesületünk irányában nem csak a Dunántúlnak, hanem az egész országnak érdeklődését és áldozatkészségét.

Egész eddigi működésünk alatt nyomasztóan kellett éreznünk azt, hogy a Dunántúl lakosságában nincs még az az összetartás, az az együttérzés és az együttműködés szükségszerűségének az az erős érzete, a mely akár Erdély, akár a felvidék lakosságának minden akcióját oly nagy erővel segiti elő. Távol áll tőlünk, hogy a Dunántúl lakosságát partikuláris érdekek szolgálatára akarnók izgatni és egyesiteni, mert mi a Dunántúl kulturális és közgazdasági érdekeit csak is mint országos érdekeket kivánjuk érvényesiteni, de éppen ebből a szempontból nélkülözhetetlen, hogy a Dunántúl minden vármegyéjének lakossága között létesitsük azt az összetartó kapcsot, mely a közös érdek fölismerésében s a közös szellem átérzésében nyilvánul. E nélkül a dunántúli közszellem nélkül nagy akciót kezdeni, nagy alkotásokat teremteni lehetetlen. S ezt a közszellemet föltámasztani lesz egyesületünk jövő hivatása. Mert a Dunántuli Közmivelődési Egyesület lehet valóban az az egyetlen hely, a melyen a Dunántúl egész lakossága rang, vagyon, felekezet és nyelvi különbség nélkül egyesülhet a közös munkára.

Az első feladat természetesen a tagok szaporitása kell, hogy legyen. Nem csupán az egyleti vagyon és rendes jövedelem szaporitása érdekében szükséges ez, hanem azért is, hogy eszméinknek minél több hivet szerezzünk s terveinkhez tanácsadókat, kulturális feladatainkhoz munkatársakat nyerjünk. Egyletünknek az 1892/3-iki egyleti év zárlatáig 23 örökös, 209 alapitó, 62 pártoló és 650 rendes tagja volt, összesen tehát 944. Bármily előkelő tagokból álljon is egy ily számu sereg, még is gyönge azokhoz a nagy feladatokhoz, melyek egyesületünkre nehezednek. Igaz ugyan, hogy az eddig megalakult s most alakulásban levő dunántúli megyei és városi közmivelődési egyesületek, melyek a D. K. E.-nek „fiók egyesületei" több száz tagot számlálnak, mindazáltal a központi egylet tagjainak számát rövid idő alatt nagy mértékben növelni kell, ha nagyobb sikereket kivánunk elérni.

Az egyleti törzsvagyonnak és az évi rendes jövedelemnek szapóritása a második feladat. Ez szoros összefüggésben van a tagok gyüjtésével, de megfontolandó az adományok rendszeres gyüjtése is mindazon módok igénybe vételével, a melyek más közmivelődési egyesületeknél szokásosak s ezek között első helyen a perzselyek utján való gyüjtést kell majd figyelembe vennünk. Egyleti vagyonunk az 1893. april 30-iki zárlat szerint 51.760 frt 71 kr., a melyből készpénzben és értékpapirokban 36.920 frt 11 krt birunk, a hátralevő összeg pedig tagjaink kötelezvényeire esik. Ha e vagyoni állapothoz mérjük azt a kulturális akciót, melyet kifejtünk, ugy valóban meg lehetünk elégedve.

Kiadásaink a lefolyt évben is igen szerény arányokat öltöttek. Kezelési rendszerünk igen egyszerü. Irodánk egyetlen szobából s irodai személyzetünk egyetlen szerényen dotált irnokból áll. Ily takarékosság mellett érhettük el, hogy összes rendes kiadásaink 720 frt 77 krt tettek ki. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy nagyobb akciót a különösen a taggyüjtésnak nagyobb arányokban való meginditását ily csekély eszközökkel a jövőre biztositani lehetetlen s tisztelt tagjainkat elő kell készitenünk a kezelési kiadások növekedésére. Jövő évi előirányzatunk ez irányban már némi tájékozást nyujt, a mennyiben a nyomtatványok, a postai kiadások és az irnokok fizetésének tételeit némileg magasabbra irányoztuk elő.

A megyei és városi közmüvelődési egyesületek megalakitása az a harmadik feladat, melyet egyesületünk megerősödésére meg kell oldanunk. Eddig e téren csak négy egyesület megalakulásáról számolhatunk be s ezek között is csak kettő, a „Balatoni kulturegyesület" és a „Somogyvármegyei közmüvelődési egyesület" fejezték be megalakulásukat, mig a „Szentgotthárdi Közmüvelődési Egyesület" és a „Komárommegyei Közmüvelődési Egyesület" véglegesen most szervezkednek.

Most tartott második rendes közgyülésünk a május elején végződő egyleti év után több hóval tartatván, évi jelentésünkben megemlékezhetünk oly működésünkről is, a melynek nyoma magában a zárszámadásban, mely csak május 1-jéig szól, nem látható. Mult évi költségelőirányzatunk ugyanis 2565 frtot tartott fenn az igazgatóválaszmány szabad rendelkezésére. E fölhatalmazás folytán igazgató választmányunk már 1893. nyarán megkezdette az egylet tulajdonképeni akcióját s már is öt irányban fejtett ki tevékenységet.

A kisdedovó intézetek létesitése volt első feladatunk s az igazgató választmány három határszéli vármegyet jelölt ki oly czélból, hogy azokban óvoda állittassék. E vármegyek voltak Vas-, Zala- és Somogyvármegyék. Vasvármegyében az egyletünkhöz intézett kérvény alapján a választmány e szent-gotthárdi óvodát jelölte ki segélyezendőnek; miután azonban a helyszinén tett tanulmány és értekezés után arról győződtünk meg, hogy a szent-gotthárdi óvoda fönnmaradása a kormány és a vármegye segitsége folytán biztositva van, ez óvoda segélyezését egyletünk részéről elejtettük. Somogyvármegyét illetőleg javaslattételre hivtuk föl a kir. tanfelügyelőt, ez állásban azonban időközben változás állván be, semmifele javaslatot nem kaptunk, s igy Somogyvármegye elesett a tervezett óvodától. E helyett aztán Fehérmegyének egy idegen ajku községét jelölte ki választmányunk a megyei tanfelügyelő javaslatára, miután azonban a szervezésre vonatkozólag tervezetet és javaslatot nem kaptunk, ez óvoda fölállitása is elmaradt. Igy csupán Zalavármegyében a Muraköznek egy idegen ajku, de hazafias érzelmü községében, Perlakon állitottunk föl óvodát. Egyesületünk ez első óvodája ez év nov. 6-ikán nyilt meg szerény ünnepséggel, de meleg érdeklődés mellett. Ki kell itt emelnünk azt a körülményt, hogy kultur-politikánknak azt a fővonását, hogy az erőszakos magyarositást perhorreskáljuk, itt is szem előtt tartottuk s legelső kulturalis intézményünket sem oktroyáltuk rá egy községre, mert maga Perlak község hazafias érzelmű polgársága kérte ki egyesületünk közreműködését, még pedig annak hangsulyozásával, hogy gyermekeikből a magyar haza számára magyar ajku polgárokat akarnak nevelni.

Ugyanez a kulturpolitika vezette igazgató választmányunkat, midőn az idegen ajku szülőktől származott s a magyar nyelv elsajátitásában előmenetelt tett tanulók segélyezésére a szent-gotthárdi gymnasiumban 150 frtnyi ösztöndijat szavazott meg.

A közgazdasági érdek szolgálatát sem felejtette ki programmjából egyesületünk, mert hiszen a Dunántúlról történő kivándorlást csak is közgazdasági eszközökkel lehet ellensúlyozni. Itt első sorban — anyagi eszközeink czekélyek lévén — az a nálunk uj eszme merült föl,

Folytatás a mellékleten.

Betakarta a gyermeket, fát tett a tűzre, s elővette tea-készüléket. Csakhamar készen volt az erősitő ital, s a férfiu maga mellé vette a már teljesen magához tért fiut.

— Mondsza kis fiam, hogyan kerültél abba az árokba, s hol vannak szüleid?

— Szüleim elhaltak; anyámat tegnap temették el; nincsen senkim s el kellett mennem a faluból, mert senki sem akart magához fogadni. Elindultam hát, de utközben nagyon megfáztam, hideg volt és én olyan álmos lettem . . . .

Többet nem szólhatott a kis gyermek, mert sirásra fakadt, de könnyei közt is hálás tekintetet vetett megmentőjére.

— Ne sirj hát fiacskám, inkább igyál ebből a teából; ez majd fölmelegit s aztán majd jól fogsz aludni.

A kis fiu mohón itta az üditő italt, s csakhamar mély álomba merült. A fiatal férfiu ágyába fektette őt, betakarta, maga pedig pipára gyujtva az ágy melle egy székre ült. Hosszan, szánakozva szemlélte a nyugodtan alvé gyermeket, miközben agyán a következő gondolatok villantak át:

— Szegény árva gyermek! Neked sincs senkid, nekem sincs; árva, elhagyott, egyedül álló vagy te is, miként én; de no félj, ezután nem leszesz többé egyedül. Atyád, anyád helyett én veszlek gondjaim alá, s embert nevelek belőled. Szerény keresményemből majd csak eléldegélünk kettecskén is. Lám, lám, nem vagyok már elhagyatott, van, a kiért élni, dolgozni fogok. A kis Jézus hozzám is ellátogatott, mert ajándékba küldé nekem e gyermeket. Dicsőség mennyekben az Istennek! . . . .

Nemo.

Szerkesztőségi élet.

Irta: SIPULUSZ.

Tisztelt szerkesztőség! A tél elején oly sok városba kaptam meghivást, felolvasás céljából, hogy valamennyit nem fogadhatván el, egy helyre sem mentem el, nehogy a többit megsértsem. Azért felolvasásomat pótolom ezzel a tárcával, melyet mindenki a maga tetszése szerint, ebéd után, vagy reggeli előtt elolvashat s nem kell esős, sáros időben hazulról elmennie, hogy a szerző felolvasását meghallgassa s az utána következő vacsorán a gyomrát elrontsa.

Bemutatom önöknek, darabjaira szétszedve, a „Budapesti Hirlap"-ot. Apró képeket rajzolok arról az életről, mely itt folyik, szakadatlanul, 24 órán keresztül.

Csöndes nap.

Nyár van, tikkasztó meleg. Odakint a főváros utcáin gőzölög az aszfalt. A főszerkesztő falun van, nyaral; a felelős szerkesztő nyaral, a lapot a segédszerkesztő csinálja. Ambiciózus fiatal ember, aki minden áron meg akarja mutatni, hogy az uborka-szezónban is kitünő lapot tud csinálni. Már déli tizenkét órakor bent van a szerkesztőségben s kétségbeesetten turkálja az összes hazai és vidéki lapokat, mert az ujságirónak mindig lapolvasás közben jönnek az ötletei. Ha támad ötlete, azt följegyzi, azután felbontja a leveleket s azokban böngész.

— Semmi, semmi! — sóhajtja, aztán leül, megir egy pár levelet s elmegy.

Délután a fiuk már elernyedten jönnek be. Száz meg száz emberrel találkoztak, a ki most siet ki a városligetbe, Zugligetbe, Svábhegyre, Gödöllőre, hogy fáradt tüdejéből kisöpörje egy kicsit a főváros porát: nekünk meg most kell munkához látnunk.

A segédszerkesztő előhozza az ő jegyzeteit, melyeket délben tett, s tárgyalás alá bocsátja. Hogy a váciköruton a kábelek már három hete le vannak rakva, de a kövezet még nem kész. Hogy a 112-ik számu fiakkeres gorombáskodott egy uri hölgygyel. Hogy a kőruti házakban megint nincs viz, hogy a nefelejts-utcában van kolera, de titkolják. Jó, megirjuk, de nem lelkesedik senki értük.

Megszólal a telefon-csengetyü.

— Halló, „Budapesti Hirlap". Mi tetszik?

— Igaz kérem, hogy Bismarck meghalt?

— Igaz! — feleli legnagyobb flegmával Beöthy, a ki legközelebb ül a telefonhoz.

(Az ismeretlen tudniik azon urakhoz tartozik, a kik sportszerüleg zaklatják a szerkesztőséget ilyen kérdésekkel.)

A munka lassan, de biztosan folyik. A mint leszáll az est, a redakció kezd élénkülni, az emberek magukhoz térnek. Valami fővárosi bizottságból, vagy pártklubból jön be Kaas Ivor báró s kérdi a cikktemát. Ugy tesz, mintha nehezére esnék az irás, pedig mindennap ir, s boldogtalan, ha nem irhat cikket. Minden munkatárshoz van egy kedves szava, s ez a kérdése: miről irna ön cikket? Végre elvonul legszélső kis udvari szobájába (melyet a „Budapesti Hirlap" tiz pompás terme közül ő maga választott ki magának) s lediktálja a cikket irnokának.

Nyolc óra felé a vacsoráról kezdenek értekezni. Egypáron elmennek cirkuszba, szinkörbe, haza, a többiek felülnek egy-két fiakkerre s kimennek valahová a zöldbe.

Tizenegy órakor ujra kezdődik a munka, frissen, jókedvüen. Látogató már nem jön, a kabátot le lehet vetni s a nyitott ablakon üde levegő tódul be. A mi szerkesztőségünknek van egy nagy udvari terme, itt csoportosul az éjjeli munka. Innen vezet a telefon a városba, s a segédszerkesztő asztaláról külön telefon fel az emeletre a főszedőhöz s a korrektorokhoz. Emellett van egy külön telefon-szoba, honnan direkt beszélünk Bécscsel, Szegeddel, Temesvárral, Győrrel Araddal. A legcsendesebb éjszakán is jön a „Budapesti Hirlap"-nak Bécsből 1500—2000 szó telefon-tudósitása, s a vidékről 60—70 saját távirata. A minek egy része sokszor belo se fér a lapba.

Simán és gyorsan feldolgozzuk az anyagot. Ritkán lehet valamint szó szerint leadni. Ha nagyon rossz és hosszu: átirjuk; ha gyönge: megfesüljük; ha jó a magja, de rossz a megirása: kihámozzuk. Mindenre van valami szerkesztőségi műszó. S az ujságiró a leghiresebb emberek kezeirásához is könyörtelenül hozzányul, hogy a lap által megkivánt formát adjon neki. Egy kötetre terjedő hősköltemény ből oly ügyes kis nyilatkozatot

hogy a nyári idegen-forgalmat mozditsuk elő a Dunántúlnak nyaralásra, fürdőzésre és turista kirándulásokra alkalmas vidékein; miután külföldön egész tartományok elszegényedett lakossága él csupán az idegen-forgalomhól, a melyet számos külföldön nyaraló honfitársunk is emel. Ez eszköz különösen haszonnal kecsegtetett a Balatonnak phylloxera-pusztitotta vidékén. E czélból a Balátoni kulturegyesülettel karöltve s különösen ennek titkára Dr. Sziklay János közreműködésével összeirattuk az egész Dunántúl területén a kiadó nyári lakásokat s egy füzetben „Fürdők és nyaralóhelyek a Dunántúl“ czim alatt ismertettük területüknek erre alkalmas helyeit. E füzetet 5000 példányban ingyen küldöttük szét a szélrózsa minden irányában nem csak az országban, hanem még a külföldre is. Hogy mily nagy eredményt értünk el e szerény külsejü vállkalkozásunkkal, azt legjobban mutatja az a több százra menő megkeresés, mely egyleti irodánkba a füzet megjelenése után érkezett s hogy mily hasznot hajtottunk a Dunántúl lakosságának, azt mutatják azok a kérelmek, melyek már most télviz idején érkeznek hozzánk oly czélból, hogy a jövő nyáron szintén hirdessük ily módon a nyári lakásokat. Ez akcióinknál azonban figyelmeztetnünk kell a Dunántúl lakosságát, hogy a fürdőket és nyaraló telepeket nem elegendő propagálni, hanem jó karban is kell tartani, hogy az európai kényelem igényeinek s a közegészség követelményeinek megfeleljenek.

A házi ipar fejlesztése érdekében egyelőre egy kosárfonó tanfolyamot létesitettünk Szent-Gotthárdon az ottani fiókegyletünk javaslatára s reméljük, hogy ezáltal számos község elszegényedett lakosságának nyujtunk uj keresetforrást.

Akciónk körébe vettük ezeken kivül a muzeumok, könyvtárak s általában közművelődési czélra szolgáló nyilvános gyűjtemények gyarapitását és szaporitását. Akként fogjuk fól ugyanis a közművelődési egyesületek hivatását, hogy ez nem pusztán a magyarositásra szoritkozik, mert nem jelentéktelen dolog a magyar ajku lakosság műveltségének fokozása sem s e czélra szolgálnak a közművelődési gyüjtemények. A szervezésnek és teremtésnek oly módját találtuk ki e tekintetben, mely pénzáldozat nélkül tisztán szorgalmas munkával lehetővé teszi számos gyűjtemény létrehozását. Egyletünk ez ügyben az egész ország területére kiható mozgalmat inditott, országos értekezletre hivta a testvér közművelődési és a tudományos egyesületeket s a mozgalom ma már oly örvendetes arányokat öltött, hogy kétségkivüi nagy kulturális haszon háramlik belőle az egész országra, a mi egyesületünknek kétségkivül diszére fog vállni.

Ez az a szellem, mely egyesületünket vezette; ez az az irány, melyben a jövőre haladni akarunk; ehhez a munkához kérünk jóváhagyást, tanácsot és segitséget a nemzeti kultura minden barátjától.

Porzsolt Kálmán,
a „Dunántúli Közművelődési Egyesület“ titkára.

HIREK.

☛ **Boldog ünnepeket** kivánunk a *Kőszeg és Vidéke* olvasóinak és munkatársainak. A családok nyájas ünnepét ülják meg mindnyájan mentül vidámabban, a szeretet örömei közt, gondok, bajok nélkül!

— **Téli szálláson.** *Esterházy* Pál herczeg, sopronmegyei főispán, s tél egy részét családjával együtt Bécsben tölti. Mult csütörtökön kelt utra Lékáról, Kőszegről különvonaton tevén meg az utat Szombathelyig.

— **Jóváhagyott költségvetés.** A megye köztörvényhatósága városunk 1894. évi költségvetését jóváhagyta. Eszerint jövő évi községi pótadónk 42 kr. egy adóforint után.

— **Helypénzdijszabás.** A kerületi kereskedelmi és iparkamara november havi ülésében Kőszeg városa uj helypénzdijszabásával foglalkozott. Az ülés jegyzőkönyvéből átveszszünk a következőket:

Az iroda a szóbanlevő ügyiratokat behető tanulmányozás alá vonván, ennek alapján a következő jelentést terjeszti a tekintetes kamara elé:

Kőszeg sz. kir. város vásári helypénz-dijszabályzatának ezen módositása örvendetes módon különbözik a helypénz-dijszabályzatok szokásos módositásától, mely rendszerint az összes dijtételek többé-kevésbbé vakmerő fölemeléséből áll; ez ugyanis egyrészről az élelmiczikkek eddig szokásos helypénzének lényeges mérséklésére törekszik, másrészről az eddigi dijtételek egy nagy részét teljesen érintetlenül hagyja, és csak a vásári sátrak és állványok helypénzének némi emelését helyezi kilátásba.

Igy például az élelmiszereknél a helypénz kosaranként 6 krról 2 krra, oly élelmi szerek után pedig, melyek kosár nélkül hozatnak a piaczra 4 krról 2 krra és a hüvelyesek, továbbá a mák után, melyek zsákban kerülnek eladásra 11 krról 5 krra szállitja le.

A tervezett emelés abban áll, hogy

a) a kereskedelmi czikkeknél:

2 m. nagyságu sátor vagy állvány	után 14 kr. helyett	a jövőben 20 kr.
3 „ „ „ „ „	után 28 kr. helyett	a jövőben 40 kr.
4 „ „ „ „ „	után 42 kr. helyett	a jövőben 60 kr.
4 „-nél nagyobb „ „ „	pedig 1 frt — „	

mig

b) az iparczikkeknél:

sátor vagy állvány után 2 m. nagyságig	8 kr. helyett	a jövőben 10 kr.
„ „ „ „ „ „ nagyságon tul	16 kr. helyett	a jövőben 20 kr.

lesz fizetendő.

Mig tehát az élelmiczikkek helypénzének leszállitása 66, 50 és 62%-ot tesz, addig a módositás a kereskedelmi czikkek helypénzének csak 30, az iparczikkének pedig 20%-al való fölemelését czélozza, a mi ellen, tekintettel Kőszeg sz. kir. város vásárai nagyobb jelentőségére és látogatottságára, kifogás alig emelhető.

Csak az uj 7. számu tétel ellen, mely a kereskedők sátra és állványa helypénzét, 4 m.-en túl, 1 frtban állapitja meg, kell az iroda nézete szerint állást foglalni, a mennyiben Kőszeg sz. kir. város jelenleg érvényben álló dijszabályzata a kereskedő-sátrak helypénze fokozatos emelésének csak 3 m. hosszig ad helyet, de meg a 3 m.-nél nagyobb sátrak és állványok 60 kros maximalis tétele amugy is már eléggé magas.

Ennélfogva Ő nagyméltósága elé a következő véleményes jelentés lenne terjesztendő: az uj dijszabálytervezet 6. tétele módosittassék oda, hogy a 4. m. vagy ennél hosszabb kereskedősátrak után 60 kr. fizetendő, mig a 7. tétel ejtessék el egészen.

A kamara az iroda föntkifejtett nézetét és erre alapitott javaslatát a magáévá tevén, Ő nagyméltóságához a mai ülésből ily értelemben szerkesztett véleményes jelentés terjesztendő fel.

— **Megyebizottsági tagok.** A megye legtöbb előfizető bizottsági tagjai 1894-re Kőszegről: dr. Waisbecker Antal, Unger Károly, Major János, Eitner Gusztáv, Temlin Antal, Tuczentaller Lajos és Popper Ignácz; a járásból: dr. Chernel György (Tömörd), Szájbely Gyula országos képviselő és rohonczi nagybirtokos, Szluha Dénes ügyvéd (N.-Csömöte), Rupprecht Tasziló földbirtos (V.-Hodász), Weörös István földbirtokos (N.-Cső), Nagy Ignácz plébános (Rohoncz), Seper László földbirtokos (Kis-Pöse), Chernel Antal földbirtokos (Tömörd) és Simon Géza gyógyszerész (Rohoncz).

— **Megbizottak.** A város jövő évi legtöbb adófizetői közül megbizottaikat bejelentették, és pedig: *Esterházy* herczeg *Divald* Géza lékai tiszttartót, özv. *Purth* Frigyesné *Kőszegi* Józsefet, a régi takarékpénztár *Pötzelberger* Károlyt, az általános takarékpénztár *Martinkovics* Mátyást, *Bertha* Anna *Eberhardt* Gyulát, *Waisbecker* Edéné *Waisbecker* Edét.

— **Pénztárkezelő-bizottság.** A helybeli kereskedők és iparosok ujonnan alapitott betegsegélyző pénztáruk bizottságait következőleg alakitották meg: I. *Igazgatóság.* Az iparosok közül: a) rendes tag: Waisbecker Ede, Kühn Lajos; b) póttag: Mederl János. A segédek közül: a) rendes tag: Figura Kálmán, Eördög Sándor, Hopp Lajos, Dazner Győző, Pertorini Rezső, Lauringer Ferencz, Reimayer István; b) póttag: Hutnágel Szilveszter, Kosztorkovits József. Ellenőr: Ragácsi Béla. II. *Felügyelő bizottság.* Az iparosok közül: a) rendes tag: Wenzl Ede; b) póttag: Bajcsy Lajos. A segédek közül: a) rendes tag: Linzer Mihály, Frankenberger János; b) póttag: Perkovits Ferencz, Brenner Ferencz. III. *Választott biróság.* Az iparosok közül: a) rendes tag: Freiberger Ferencz, Gábriel József, Kálmán Lajos; a segédek közül: a) rendes tag: Kargl Ferencz, Bruckner Károly, Holeczius Tófor, Unger Antal; b) póttag: Wozuyák Gyula, Horváth György. IV. *Közgyülési kiküldöttek.* Az iparosok közül: Unger Károly, Waisbecker Ede, Wenzl Ede, Auguszt János, Bajcsy Lajos, Dillmann Lajos, Freiberger Antal, Freiberger Ferencz, Grosziuger Ferencz, Joó Sándor, Kálmán Lajos, Kasner Mátyás, Lemke Károly, Paller András, Pratscher Dániel, Szeybold Károly. A segédek közül: Figura Kálmán, Eördög Sándor, Ragácsi Béla, Linzer Mihály, Kargl Ferencz, Jánosa Lajos, Schäffer Gusztáv, Hopp Lajos, Dazner Győző, Pertorini Rezső, Lauringer Ferencz, Reimayer István, Hufnágel Szilveszter, Kosztorkovits József, Frankenberger János, Perkovits Ferencz, Brenner Ferencz, Unger Antal, Bruckner Károly, Holeczius Tófor, Wozuyák Gyula, Horváth György, Stirling József, Kaufmann Mátyás, Maitz Ferencz, Wagner János, Schreiner József, Flamisch Gusztáv, Wölfel Kálmán, Ernst József.

— **A vásár.** A karácsoni vásár meglehetős élénk forgalmu volt. Nagy kelendőségük volt a ruha- és ételnemüekuek. Jókora élénkség uralkodott a marhavásártéren is. Fölhajtottak 1277 db szarvasmarhát, melyből azonban csak 626 db kelt el.

— **Fényes bál.** A közeledő rövid farsang egy fényesnek igérkező mulatságáról kell hirt adnunk. Az ev. nőegyesület czéljaira rendezik és bálanyául megnyerték *Chernel* Istvánné ő nagyságát. A meghivó igy hangzik: A *Kőszegi Jótékony Nőegylet* által Chernelházi *Chernel* Istvánné ő nagysága védnöksége alatt 1894. január 13-án a kőszegi bálház termeiben saját czéljai javára rendezendő bálra. Kezdete este 8 órakor. Rendezők: Czeke Gusztáv, Freyberger Miklós, Freyler Lajos, Hercz Ödön, dr. Kovács István, dr. Lauringer János, Lauringer Ferencz, Müller Ede, Papp Ferencz, Rusa Béla, Scharpf Jenő, Stúr Károly, Waisbecker Ede és Wölfel József. Személyjegy 1 frt, családjegy 3 frt, Karzatjegy 2 frt. Jegyek e meghivó előmutatása mellett a bál napjáig Waisbecker Ede urnál, valamint a bál estéjén a pénztárnál válthatók.

— **Ujévi üdvözlet megváltása.** A város polgármestere már körözteti azt az aláirási ivet, a melyre a város szegényei javára szánt adomány jegyezhető. Szegényeinkről meg koll emlékeznünk az uj év alkalmával és meg is cselekszi ezt a legtöbb ember szivesen, csak aztán legyen ez a megváltás valóságos, igazi.

— **Szab. kir. városi dobszó.** Hogy milyen jelentőséget tulajdonit értelmes polgárságunk a dobszónak, azt már több izben világosan kifejtettük; de hogy miként gondolkozik majd a városi tanács a mi hires instrumentomunk fölött, az csak most fog eldőlni. Ugy halljuk ugyanis, hogy rendőrkapitányunk a tanács hozzájárulását kérte ahhoz, hogy a dobszó mellett való hirdetés ezentúl, vagyis 1894. évi január 1-től *magyar* nyelven eszközöltessék. Ez az inditvány, vagy minek mondjuk, elég hazafias ugyan, hanem mi mégis kiegészitenők, még pedig azzal, hogy a város belyeztesse el a dobját ha éppen olyan nagyra van vele, mint régiséget leveles

---

csinálunk a napi hirek közé, hogy másnap az illető is elbámul rajta, mert előzetesen esküdözött, hogy abból egy betüt se lehet kihagyni.

Két óra felé éjfél után szétoszlanak az emberek, vagy összeülnek a szomszéd kávéházba, ahová az egyedül maradt segédszerkesztő azonnal telefonozhat, ha baj van. . . Mert az ujságiró (mint a halálraitélt a kegyelemben) az utolsó percig bizik abban, hogy mégis történni fog valami.

A segédszerkesztő oda állitja a szolgát a telefonhoz (mert hátha történik valami) s felmegy a kis csigalépcsőn a szedőterembe, a főszedővel végkép rendbeszedni a lap utolsó, még kolumnákba nem tördelt részeit. Három órakor aztán ő is elmegy a kávéházba s megmondja a főszedőnek, hogy melyikbe. (Mert hátha történik valami.)

Négy órakor aztán mégis csak haza mennek mind, azzal a nyugtalan érzéssel: Hátha történt valami, a mi a „Budapesti Hirlap“-nak nincs meg. (Pedig ez egy év alatt, ha egyszer megtörténik, de azért minden éjjel nyugtalanit bennünket.)

Zajos nap.

A napokban, este hét órakor oda telefonoz hozzánk a hivatalos Távirati Iroda, hogy a francia képviselőházat bombával szétrobbantották.

Mintha az a bomba mikoztünk robbant volna szét, oly idegesek lettünk. A francia képviselők jobban megőrizték a hidegvérüket.

Az első hirek még nem nyujtottak fogalmat a merénylet nagyságáról. Rögtön telefonoztunk bécsi levelezőnknek, aki Bécs legelső lapjának a munkatársa. Ő és lapja még semmit se tudtak.

— Talán nem is igaz, — vélekedtek többen.

Tiz perc mulva másik bécsi levelezőnk, a ki egy másik előkelő ottani lapnak a munkatársa, jelentette a merénylet hirét. Ujabb öt perc mulva első levelezőnk is telefonozott, hogy igaz és legyünk elkészülve nagy tudósitásokra.

Negyedóra alatt haromszor értekeztünk Bécscsel, Ha csak a táviró állt volna rendelkezésünkre, két óra telt volna ebbe bele. Ami iszonyu sok. (Nem is emlitem a nyerges-ujfalusi forspontos parasztokat, akik a közlekedést a század elején Bécs és Budapest közt közvetitették.)

— Csülökre magyar! szól a szerkesztő, a tiz percnyi tanácskozás után minden egyéb félretétetvén, megindult a munka.

Néhányan a francia miniszterek és a képviselőház elnökének életrajzát szedik össze. Hátha meghaltak?

Nehányan e század bombamorényleteit állitják össze. Mások az anerkizmus történetét kutatják. A vezércikkirók a főszerkesztő szobájába vonulnak tanácskozni, hogy mi legyen a cikkben?

A tárcairók pedig, miután segitettek meghánynivetni a dolgot, fogják a kalapjukat, s mennek szinházba: ma itt rájuk nem lesz szükség. Ma a riport dominál.

A szolga pedig oda áll a telefonhoz, s fogadja a kérdozősködőket. A mint megszólal a csengetyü, kérdést nem várva, beleszól:

— Halló, „Budapesti Hirlap.“ Igaz! Anarkista merénylet, tettes nincs meg, részletek hiányzanak.

Sorba elvonul 30—40 kiváncsi kávéház, s megszólalnak a város szélei: Ujpest, Obuda, sőt a kelenföldi állomás is.

A vacsora aznap öt percig tartott. S után következik a bonyargalás a redakcióba. A gyorsiró már müködik a bécsi telefennál. A párisi távirat egy óra alatt Bécsben van, Bécsből pedig öt perc mulva már leküldik Budapestre. A „Budapesti Hirlap“ csak a párisi merényletről az éjjel körülbelül nyolczezer szót kapott a telefonon át, este 9 órától éjfél után két óráig. S ezt a tudósitást a gyorsirók három embernek diktálta.

Fél négykor pedig megindult a két hatalmas magyar gyártmányu rotációs gép, s reggeli hat órára kinyomatott a „Budapesti Hirlap“-ból negyvenezer példányt.

Mikor készen van a lap, a kifáradt legénység persze kávéházba megy, de visszatér a nyomdába, megnézni a kész lapot.

S ilyenkor nyugodtan térünk aludni. Mert ha történt is valami, a mi nincs a lapban, történt egy nagy valami, amiről kitünő tudósitásunk van.

ládái közt. Hörmann bőrén megosztoztak az utódok, hadd legyen ott tehát megint egy darab a régi dicsőségből, a város pedig haladjon a korral.

— **Influenza.** A hosszabb ideig tartó ködös esős idő nem a legkedvezőbb az egészségre. Ujabban az influenza, ez a divatos nyavalya vetett fészket városunkban, s folyton bolyong családainknál. Legyünk vigyázók, mert az influenza, ha nem respektáljuk, nagyobb bajnak is lehet okozója.

— **A királynapok képei.** *Erdélyi* székesfővárosi fényképész a királynapok alatt Kőszegen és környékén fölvett és igen sikerült fotográfiáit felajánlette *Albrecht* főherczegnek is, a ki azokat elismerő köszönettel elfogadta.

— **Nimrodek zsakmánya.** Vadászembereink is gondoskodtak egy kis *krisztkindli*-ről. Nagyobb vadászatok voltak: e hó 18-án Rohonczon, *Szájbély* Gyula területén, hol 440, és Kőszegen e hó 21-én, hol a társaság területén 162 nyulat hoztak teritékre.

— **Tragikus végű kirándulás.** A keszthelyi gazdasági akadémia III. évfolyamának növendékei igazgatójok vezetése alatt a minap Sopronba rándultak el, hol megtekintették annak szakmájukba vágó nevezetességeit. A fiatal emberek egyike, *Tárnok* Miklós, e kirándulás alkalmával a *Pannonia*-ban, hol éjjeli szálláson volt két társával, homlokon lőtte magát és szörnyet halt.

— **A rejtélyes babszem.** Ugyan mi rejtélyes lehet egy babban? És mégis létezik ilyen rejtélyes babfaj Braziliában s ebből küldtek két darabot Bécsbe. Laikusok nem tudják maguknak megmagyarázni, hogy miként lehetséges mégis az, hogy a babszemek olyan csodálatosan mozognak önmaguktól, mintha nem is babszemek, de állatok volnának. Nagyságukra nézve valamivel nagyobbak, mint a borsó és színük zöld. Ha leteszik az asztalra, valósággal ugrálnak, de mihelyt kézzel érintik, mozgásuk megszünik, legalább egy időre. A ki ezeket Bécsbe küldte, azt irja levelében, hogy kétli, hogy a hosszu ut folytán megtartják e babszemek e furcsa tulajdonságukat. De a kétség nem bizonyult alaposnak. A bab fajtájának a neve hiányzik a leirásból, valamint arról sem szól a levél, hogy Braziliában tudnának valamit e különös mozgás okáról. Eleinte azt hitték, hogy a babszemekben valami bogarak vannak és ezek mozgatják, de ez nem valószinü, minthogy a babszemek épek. Némelyek azt hiszik, hogy a bab alakja okozza e mozgást, hogy fekvés közben az egyik része megnyulik és ezáltal megváltozván a sulypont, ez idézi elő e brazíliai termes mozgását.

— **Csodaalakok.** Berlint két renkivüli alak tartja izgatottságban. Az egyik egy „csoda gyermek", Argievicz Arthur, ki kilencz éves létére hegedűjátékával egészen elragadta Joachim mestert. Remek hegedüt ajándokozott a fiunak és kifejezte előtte elismerését. „Nem sokat adok a csodagyermekekre, nagyon is sokan vannak — mondá — hanem ez a fiu ritka tünemény." — A második csodát a Panoptikumban mutogatják. Ez egy sötétkék ember. Senkisem tudja, mi az oka ennek a csodálatos szinjátéknak, a kék ember maga legkevésbé tudja megmagyarázni. Virchov tanár több tudós társával együtt megvizsgálta a kék embert és elhatározták, hogy kivágnak husából egy darabot s pontos vizsgálat alá fogják venni. Virchow el van ragadtatva, hogy ily ritka példány husába vághatja kését.

Irodalom.

— **A magyar szabadságbarcz történetéből.** Gracza György gyönyörü munkájából, melynek első füzetét országszerte a legnagyobb lelkesedéssel fogadták, ma jelent meg a második füzet. Az eleventollu szerző folytatja benne a márczius 15-diki dicső események leirását: hogyan állapitották meg a tizenkét pontot, hogyan olvasta fel Petőfi a „Talpra Magyar"-t, hogyan készült a szabadsajtó első terméke stb. Ezt a füzetet is rendkivül érdekes és kivétel nélkül jól sikerült képek diszitik. Mindjárt a füzet elején ott van Jókai fiatalkori arczképe, melyet Vachott Ionné követ; a többi képek: a Linderer és Heckenast-nyomda 1848-ban, a pesti nemzeti szinház 1848-ban, Egressi Gábor, a Talpra magyar dallama, ugy, a mint az 1848. márcz. 15-én Kálozdi János megkomponálta, a szabadsajtó első példányának felmutatása a nép előtt, a nemzeti muzeum előtti népgyülés, Táncsics Mihály arczképe, egy 1848-diki gúnykép: „Kard és Czopf", a „Talpra magyar" hatása cz. nagy allegorikus kép, a budai helytartósági épület 1848-ban és végre az államfoglyok kiszabadítása. Végre van e füzetnek is nagyon érdekes külön melléklete: a közcsendi bizottmány első proklamációja a közönséghez, még pedig ugyanolyan papirosra és ugyanolyan betükkel nyomtatva, mint az eredeti. A mint látható, a kiadóczég (Wodianer F. és fiai) hiven beváltja az illusztrációkat illető ígéretet; valóban nincs magyar mű, mely e részben versenyezhetne a Szabadságharcz Történetével. E füzet is, mint az előző, 30 kr.ért kapható, melyekre elő is lehet fizetni: 6 füzetre (negyedév) 1 frt 80 krral, 12 füzetre 3 frt 60 krral, 24-re 7 frt 20 krral. Az előfizetési pénzek legczélszerübben posta-utalványnyal az 1848/49-iki Szabadságharcz Története kiadóhivatalához, Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) könyvkiadóhivatalához, Budapesten, Andrássy-ut 21. sz. a. küldendők be.

— **Vasmegyei Naptár.** Épen most jelent meg a „Vasmegyei Naptár" 1894-re. A 7 ivre terjedő vaskos füzet a naptári és szépirodalmi részen kivül tartalmazza a megyében létező összes egyházi-, állami-, megyei és katonai hatóságokat, tan- és pénzintézeteket, egyleteket stb. Ezenkivül a megye teljes helységnévtárát, a posta- és távirdaállomások, ugy a járás és körjegyzőség feltüntetésével, melyhez tartozik, valamint a lakosság számával és a régi német vagy horvát helységnevekkel s vásárjegyzékkel. E kitüno tartalmánál fogva nélkülözhetlen naptár kézikönyvül szolgál ügyvédnek, körjegyzőnek, lelkésznek s egyáltalán mindazoknak, kik a hatóságokkal érintkezni szoktak. Ára 30 kr., postai küldéssel 35 kr. Kapható Gabriel A. könyvnyomdájában, Szombathelyen, valamint az összes könyvkereskedőknél és naptárelárusitókuál.

— **Hallatlan kedvezmény** czim alatt érdekes hirdetést közlünk lapunk mai számában, melyre e helyen külön is felhivjuk az olvasók figyelmét. Mindazok, akik ujévkor egy egész esztendőre való kiváló olvasmányokkal óhajtják magukat ellátni és szeretik az eseményeket képekben megörökitve is élvezni, nagy érdeklődéssel kell, hogy elolvassák ezt a hirdetést. — A „Magyar Géniusz" és „Otthon" képes szépirodalmi vállalatok együttesen oly hallatlanul kedvezményes áron állanak a közönség rendelkezésére, hogy ehhez hasonló olcsó külföldön sem dicsekednetik egyetlen vállalat sem.

— **Az Athenaeum Képes Irodalomtörténetéből,** (szerk. Beöthy Zsolt) megjelent a 14-ik füzet. Nagyobb részét Badics Ferenc, a vállalat segédszerkesztőjének tanulmánya foglalja el. A kurucvilág költészetéről. Az elején vázolja a Tököly és Rákóczi Ferenc korát, de nemcsak a politikai viszonyokat ismerteti, hanem szorgosan összegyüjti a társadalmi, közművelődési állapotokra, a tudomány, költészet és művészetek ápolására vonatkozó adatokat is; ezzel e kor, az u. n. kurucvilág a nemzeti élet sajátos vonásaival mint egy egész külön világ hiven és érdekesen rajzolódik a olvasó elé. A tanulmány második felében a kuruc költészetet ismerteti 1664—1711-ig sőt hatásában tovább is. Az országos keserv, a protestáns üldözés, a vitézség tényei, a bujdosás nyomora állandó s változatos tárgyat szolgáltattak e nép-nemzeti költészetnek, melynek alkotásai közt valódi remekek találhatók. Badics mindezt oly behatóan vizsgálja, hogy tárgyszeretettel, hangulatosan irt cikke öt e kor és irodalma egyik legalaposabb ismerőjéül mutatják be. — A füzet második közleménye szintén e korra vonatkozik: Angyal Dávid, a Thököly életrajzának jeles szerzője, kezdi meg benne Történetirodalmunk ismertetését a XVIII. század elején; e füzetben Babocsai Izsákról és Bethlen Miklósról szól azzal a szabatossággal és találó kritikával, mely minden munkáját jellemzi. A füzetet ezuttal is számos érdekes illusztráció diszíti, külön mellékletül: Rákóczi Ferenc gyönyörü kivitelü arczképe, a fejedelem hires udvari festőjének, Mányoky Ádámnak a szász király tulajdonában levő eredeti festményéről és Listius Magyar-Máris-ának czimlapja; továbbá a szövegben: Zrinyi Ilona és Thököly Imre, Bercsényi Miklós, Pekryné Petrőczi Kata Szidónia arczképei és egy mulató kurucokat ábrázoló kép (egykoru festmények másolatai), a sárospataki Rákóczi-vár, Tholnay Vitézek tükörének czimlapja, Palocsay Györgytől két versszak eredeti kézirata, egy kuruc tábori-dal s a hires Rákóczi-nóta Káldy Gyula átiratában és névaláirások. A tartalom és diszes kiállitás tekintetében egykép kitünő vállalat kéthetes füzetekben jelenik meg s füzetenkint 40 krért minden hazai könyvkereskedésben vagy közvetlenül a kiadó hivatalban (Budapest, IV. Ferencziek-tere 3. sz.) megrendelhető.

— **Jókai 200 frtos díszkiadása ingyen!** Még a legszegényebb művelt ember is azon töri a karácsonyi nagy ünnepek előtt a fejét, mivel lepje meg karácsonyra feleségét és gyermekeit. A férj a feleségnek könyveket, gyermekeinek ugyanazt vásárolja drága pénzen, holott, ha körülnézünk, ezt ingyen is megkaphatjuk. Egy gyönyörü terjedelmes diszes album jelenik meg karácsonykor, szinnyomású képekkel, s telve a legjelesebb irók és irónők műveivel az „Országos irodalmi részvénytársaság kiadásában, mely albumot mind azok teljesen ingyen kapják meg, kik az „Ország-Világ" czimű dr. Váradi Antal szerkesztésében megjelenő hetilapra csak félévre négy frttal előfizetnek. Oly tartalmas, remek kiállitású karácsonyi album lesz ez, mely, mig egyrészt pompás kiállitásával felülmul minden eddigit, másrészt tartalmának válogatottságával és gazdagságával, a legérdekesebb olvasmányul fog szolgálni. Az „Ország-Világ" kiadóhivatala ezenkivül megrendelte Jókai Mór műveinek 200 frtos díszkiadását, melyet mindazon előfizetői közt fog kisorsolni, kik előfizetésüket 1894. január hó 15-ig beküldik. Az a szerencsés előfizető, kinek nevét az urnából kihuzzák, kapja e díszkiadást, e valóságos óriási könyvtárt ingyen. A karácsonyi albumban a következő jeles irók és irónők szerepelnek: Jókai Mór, Petőfyné Szendrey Julia, Lauka Gusztáv, Váradi Antal, Abrányi Emil, Szépfaludy Ő. Ferencz, Toth Lőrincz, György Vilmos, Endrődi Sándor, Szabolcska Mihály, dr. Falk Zsigmond, Császár Imre, Szabó Endre, Zilahy Gyula, Palágyi Lajos, Prém József, Pósa Lajos, Thewrewk István, Lenkei Henrik, Abrányi Kornélné, Katona Klementina. Szinnyomásu képei és a legelőkelőbb hazai festő művészek művei. Használjuk fel tehát az alkalmat, és fizessünk elő négy frttal az „Ország-Világ félévi folyamára, akkor ajándékképen megkapjuk a Karácsonyi albumot és pályázhatunk a 200 frtos díszkiadásra, az előfizetések az „Ország-Világ kiadóhivatalába Budapest V., Hold-utcza 7. sz. alá küldendők.

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) **selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknek közvetlenül szállit: fekete, fehér és szinen** selyemszöveteket, méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig** postabér és vámmentesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szin s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II. III. oszt. kocsikkal.		
	Középeurópai idő.		reggel	d. u.	este.
—	**Köszeg**	ind.	4^{50}	11^{55}	5^{50}
6	Lukácsháza	(m. h.)	5^{14}	12^{08}	6^{04}
12	Német-Gencs	(m. h.)	5^{31}	12^{24}	6^{21}
18	**Szombathely**	érk.	5^{46}	12^{39}	6^{36}
—	**Szombathely**	ind.	6^{45}	3^{15}	7^{05}
7	Német-Gencs	(m. h.)	7^{01}	3^{31}	7^{2}
13	Lukácsháza	(m. h.)	7^{18}	3^{48}	7^{38}
18	**Köszeg**	érk.	7^{31}	4^{01}	7^{51}

Csak kedden és pénteken, közlekedik egy negyedik vonat Kőszegről 8 ó. 10 perczkor és Szombathelyről 11 ó., — perczkor.

Magyar királyi államvasutak.

MENETREND.

Érvényes 1893-ik évi október 1-től.

Budapestre.

Szombathely	éjjel	2.42	reggel	7.35	d. u.	12.44	este	10.53
Vép . . .	„	2.58	„	7.48	„	12.56	„	10.06
Sárvár . .	„	8.28	„	8.12	„	1.22	„	11.31
O.-Asszonyfa	„	3.47	„	8.26	„	1.37	„	11.46
Kis-Czell .	reggel	4.26	„	8.48	„	2.30	„	12.10
Győr . . .	d. e.	10.34	„	10.34	„	5.02	„	2.35
Bpestre érk.	d. u.	1.25	d. u.	1.25	este	7.50	„	7.10

Budapestről.

Budapest .	regg.	8.30	d. u.	2.05	este	9.30	d. u.	2.05
Győr . . .	d. e.	11.35	„	5.07	„	2.09	„	5.55
Kis-Czell .	d. u.	1.54	este	6.53	„	4.11	este	8.39
O.-Asszonyfa	„	2.14	„	7.12	„	4.32	„	9.07
Sárvár . .	„	2.26	„	7.24	„	4.45	„	9.24
Vép . . .	„	2.52	„	7.47	reggel	5.12	„	9.56
Szombath. é.	„	3.04	„	7.58	„	5.25	„	10.12

Szombathelyről Grácz felé indul:

Szombathely	regg.	5.38	d. u.	3.12	este	8.05
Kis-Unyom	„	5.51	„	3.25	„	8.17
Egyházas-Rádocz . . .	„	6.05	„	3.39	„	8.30
Körmend	„	6.19	„	3.52	„	8.42
Csákány	„	6.35	„	4.05	„	8.57
Rátót	„	6.45	„	4.15	„	9.06
Szent-Gothárd	„	7.09	„	4.33	„	9.26
Gyanafalva	„	7.33	„	4.50	„	9.44
Gráczba érkezik	d. e.	10.25	este	7.34	„	—,—

Grácz felől Szombathelyre érkezik:

Grácz	délb.	—.—	regg.	8.10	este	6.21
Gyanafalva	reggel	5.46	„	10.56	„	9.10
Szt-Gotthárd	„	6.03	„	11.11	„	9.25
Rátót	„	6.23	„	11.29	„	9.42
Csákány	„	6.34	„	11.39	„	9.51
Körmend	„	6.50	„	11.53	„	10.04
Egyházas-Rádocz . . .	„	7.03	„	12.08	„	10.17
Kis-Unyom	„	7.16	„	12.22	„	10.29
Szombathelyre érkezik .	„	7.28	„	12.36	„	10.41

Déli vasut menetrendje.

Szombathelyről Bécs felé indul:

Szombathely . . .	reg.	4.00	reg.	5.52	d. e.	9.01	d. u.	4.39
Acsád	„	4,18	„	6.07	„	9.18	„	4.55
Bécsbe érk. . . .	„	9.00	„	9.40	d. e.	1.54	„	8.58

Bécs felől Szombathelyre indul.

Bécs	regg.	7.20	délb.	1.35	d. u.	5.05	est.	7.40
Acsád	„	10.41	„	6.21	„	9.08	éj.	12.20
Szombath. é. . . .	„	10.55	„	6.40	„	10.22	„	12.37

Szombathelyről Nagy-Kanizsa felé indul:

Szombathely . . .	d. e.	11.07	este	7.05	éjjel	12,51
Dömötöri	„	11.23	„	7.27	„	1.10
Molnári	„	11.32	„	7.41	„	1.21
Vasvár	„	11.40	„	7.51	„	1.29
Sz.-Iván (Z.-Egerszeg)	d. u.	12.25	„	8.47	„	2.19
N.-Kanizsára érk. .	„	1.34	„	10.15	„	3.42

Kanizsa felől Szombathelyre indul:

N.-Kanizsa	éjjel	12.45	reggel	6.05	d. u.	2.05
Sz.-Iván (Z.-Egerszeg)	„	2.15	„	7.22	„	3.15
Győrvár	„	2.39	„	8.08	„	3.38
Molnári	„	3.14	„	8.17	„	4.05
Dömötöri	„	3.27	„	8.28	„	4.15
Szombathelyre ér. .	„	3.47	„	8.45	„	4.21

Piaczi-árak.

Búza	100 kilo	. .	7 frt.	10 krtól	7 frt.	30 kr-ig
Rozs	„	. .	6 „	40 „	6 „	80 „
Árpa	„	. .	6 „	40 „	6 „	60 „
Kukoricza	„	. . .	6 „	30 „	6 „	40 „
Zab	„	. . .	6 „	40 „	6 „	80 „

		frt.	kr.
Buzaliszt I.	100 kilo	15	50
„ II.	„	14	80
Rozsliszt I.	„	13	—
„ II.	„	11	—
Buzakorpa .	„	5	—
Rozs „ .	„	5	—
Köleskása .	„	13	—
Dara . .	„	16	—
Árpa dara .	„	8	—
Széna . .	„	2	—
Szalma . .	„	1	52

	frt.	kr.
100 kilo burgonya	1	85
Marha zsir	1	10
	kr.	
Marhahus . 1 kilo	48–56	
Disznóhus . „	56–60	
„ zsir . „	68	
Borjuhus . „	60–80	
Birkahus . „	36	
	frt.	kr.
1 méteröl bükkfa	14	—
„ „ dorong	11	--
„ tölgyfa	9	40
„ „ dorong	7	60

2141/93.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy **Nagy Jenő** tiszti ügyész mint a kincstár képviselője végrehajtatónak **Hatvan Mária** és kisk. **Hatvan József** végrehajtást szenvedők elleni 8 frt 70 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében (a kőszegi kir. járásbiróság) területén lévő Borostyánkő községben fekvő a borostyánkői 72. számu tjkben ugy végrehajtást szenvedett **Hatvan Mária** és kisk. **Hatvan József** mint **Hofer József** és neje szül. **Hatvan Róza** közös tulajdonául felvett egés: A I. 1—4. 6—10. 12—21. 23—26. 28—36 sor 68 házszámu $^3/_8$ telekre 395 forintban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az

1894-ik évi január hó 10-ik napján d. e. 10 órakor Borostyánkő község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverézni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 39 forint 50 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1893. évi szeptember hó 26. napján.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

BUDAPESTI HIRLAP.

Előfizetésre

hivjuk fel tisztelettel a n. é. olvasó közönséget a

BUDAPESTI HIRLAP

1894-ik évfolyamára (XIV. évfolyam.)

Az ujságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesitése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedélylyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, igy is csak hetek multva. Ma huszonnégy óra sem multhat el, hogy a közönséget ne értesitsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, ébor levelező a világ mind a négy tájékáról s az ország mindan népesebb pontjáról hirt adnak mindarról, a mi igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósitásaink e rengetegéből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt, ami a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: **ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta eddig utól nem ért példaadással jart elöl**, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés veszeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira ujságjától, mint azt, hogy pontosan, megbizhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közművelődési érdeke, ez a mai zurnalisztika fejlődési iránya.

Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, a hol magának a Budapesti Hirlap-nak a véleménye, itélete, iránya, karaktere, egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tizennégy évi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hirlap-tól.

Az előfizetési feltételek a következők:

Egy hónapra frt 1·20 | Félévre . . . frt 7·—
Negyedévre frt 3·50 | Egész évre frt 14.—

A fő- és székváros területén házhoz hordva, vidéken a postával expedialva.

Vidékről legcélszerűbb a postautalványon való előfizetés. Cim:

BUDAPESTI HIRLAP kiadóhivatala,
BUDAPESTEN,
VIII. kerület, Rökk Szilárd-utca 4. szám. József-körut 5. szám.

Tüzelőfa- és kőszén-eladás.

Van szerencsénk a t. közönségnek ezennel tudtára adni, hogy faraktárunkban a legjobb minőségü

TÜZELŐ BÜKPA

(házba szállitva) a következő árakon kapható:

I. oszt. bükhasábfa méter ölenként	14 frt.
Bük-dorongfa „ „	12 „

100 kg. wiesi fényszén 1 frt 40 kr.

200 kg. megrendelésénél házba szállitva.

Fa és szén megrendelhető császárutczai lisztraktárunkban.

Czeke József és társa.

WILHELM

antiarthritikus és antirheumatikus

Vértisztitó-theája

Wilhelm Ferenc

gyógyszertárostól

Neunkirchenben A.-Ausztriában,

minden gyógyszertárban

csomagonként 1 forintjával kapható.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerü és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

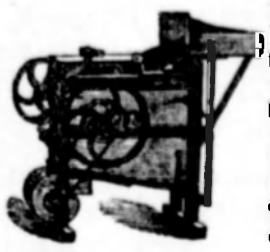

Gabona-rosták,
Konkolyozók (trieurök)
Széna- és szalmasajtók,
Takarmány-füllesztők,
Takarék-főző-üstök,
Szecskavágók,
Répa- és burgonya-vágók,
Darálók,

elismert legjobb minőségen és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és társa

gazdasági gépgyárában

Bécs, II/1. Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvétetnek.

2 arany, 13 ezüst érem.

9 disz- és elismerő okmány.

KWIZDA-féle korneuburgi marha-táppor

lovak, szarvasmarha és juhok számára.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiánynál, rossz emesztésnél, valamint teheneknél a tej javitása s a tejelő képesség fokozása czéljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár.

Kapható minden gyógyszertárban és droguistánál. Tessék a fönnebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

KWIZDA-féle KORNEUBURGI MARHA-TÁPPOR.

Főletét: Kwizda Ferencz János.

oszt. cs. és k. és román kir. udv. száll. ker. gyógyszertára
Korneuburgban, Bécs mellett.

A SCHICHT-féle

szabadalmazott szappan

egy uj, eddig még el nem ért mosóerővel biró és kiadós szappan; a mosásnál a ruhának a legszebb

fehér szint

adja; a legjobb mosószer

gyapju- és selyemszövetek,

a legmegbizhatóbb tisztitó és fertőtlenitő szer betegruha részére.

A SCHICHT-féle

szabadalmazott szappan

nem tartalmaz semmiféle, bármilyen nevü, a kezekre vagy ruhára nézve ártalmas vegyületet, amiért alulirott czég kezességet vállal.

A SCHICHT féle

szabadalmazott szappan

csak akkor valódi, ha a csomagolási papiron „SCHICHT's PATENT-SEIFE" tölirat, egy „hattyú" mint védjegy és a védjegyszámok 48.911 és 4507 lenyomatva vannak.

Az eladási helyek fairagaszok által tudhatók meg.

Georg Schicht, Aussig a. d. Elbe

Seifen-, Kerzen-, Palmkernöl- und Cocosnussöl-Fabrik.

Belváros.

Bel-város. **Pilnay-féle** Bel-város.

BAZÁR

Kőszegen.

Belváros, a városház mellett.

Nagy választék mindennemű

karácsonyi- és ujévi ajándékokban

a legolcsóbb árak mellett.

Nálam kaphatók a mindenütt hirdetett

Richter-féle czikkek,

eredeti árakon. — Árjegyzékek ingyen.

Mindenféle varrógépek felnőttek és gyermekek számára.

Bel-város. **Illatszerek.** Valódi **Kalodont.** Bel-város.

Előfizetési felhivás

A

„Képes Családi Lapok“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap 1894. év folyamára.

Megjelen minden vasárnap, diszes kiállitásban, tetszetős boritékkal.

A *„Képes Családi Lapok“* a legelterjedtebb, legdiszesebb s legolcsóbb *képes hetilap*, a mely szivet és lelket nemesitő, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyujt a magyar müvelt olvasóközönségnek.

A *„Képes Családi Lapok“* a legmagasabb irodalmi nivón álló lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangu irói és irónői tömörülnek; igy az 1894. évi első szám következő iróktól hoz közleményeket: JÓKAI MÓR: „Hogy is volt ez a dolog?“ (Beszély), BENICZKY BAJZA LENKE: „A sors koczkája“ (Regény), TÖLGYESI MIHÁLY: „A gyémánt gyűrű“ (Humoreszk), P. CSORBA ÁKOS: „A Bosporus partján“ (Rajz), STILLER tanár: „A fűzőről“ (Orvosi czikk) stb. stb. Költemények et irtak e számba: KOMOCSY JÓZSEF, VARSANYI GYULA, FELEKI SÁNDOR dr. A regény mellékletet LAUKA GUSZTÁV irta, czime: „Pásztortűz és lidérczfény“. — A képek az uj év alkalmából valók, s igen találó rajzok. A mi különös érdeket kölcsönöz e számnak az, hogy az abban megjelent közlemények iróinak arczképeit, s sajátkezű aláirásait is veszi az olvasó.

A *„Képes Családi Lapok“* évenkint, a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangu irók tollából.

A *„Képes Családi Lapok“* két hetenkint megjelenő melléklapja, a *„Hölgyek Lapja“* háztartási és divatrészszel ellátva, teljesen nélkülozhetővé tesz minden más divatlap tartását.

A *„Képes Családi Lapok“* a tentebb emlitett szöveg között megjelenő regényeken kivül évenkint, több önálló, eredeti, beköthető regényt ad jutalmul előfizetőinek.

S mindezen előnyök daczára, a *„Képes Családi Lapok“*-nak a *„Hölgyek Lapja“* czimü divatlappal *és Regénymelléklettel* együtt, előfizetési ára *egész évre* csak *6 forint, félévre 3 forint, negyedévre 1 frt 50 kr.* Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához: *Budapest, Nagykorona-utcza 20. szám* küldendők, amely kivánatra mutatványszámokat dijtalanul küld bárkinek, ha az iránt levelezőlapon megkeresteti k.

Aki az egész évre szóló 6 forintnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és pos aszállitási dijjal egész évre beküld, annak 4 regényt. — aki félévi 3 frt előfizetési összeget es 40 kr. csomagolási és postaszállitási dijat küld be, annak 2 regényt, s aki 1 frt 50 kr. negyedévi előfizetési dijat s 20 kr. csomagolási és postadijat egyszerre küld be, egy eredeti regényt küld ajanlva es dijmentesen jutalmul a kiadóhivatal.

A „Képes Családi Lapok“
kiadóhivatala
Budapest, V., Nagykorona-utcza 20.

A
COGNAC-JPAR
Részvény-Társaság
BUDAPESTI CZÉG
KORONA-COGNAC

gyártmányai **orvosi czélokra** használtatnak és a következő egyetemi tanár urak által ajánltatnak:

Angyán, Kétli, Kézmárszky, Korányi, Kovács, Müller, Réczey, Stiller és Tauffer.

Kapható Kőszegen:
WAISBECKER EDE-nél.

Tokaji cognac.

Első Tokaji Cognac-gyár Tokajban.

Első Tokaji Cognac-gyár Tokajban.

Tiszta borkivonat.

Minőség utolérhetetlen.

Csak akkor valódi, ha

beégetett dugaszszal

és

Tokaj város czimerével van ellátva.

Kapható Kőszegen:

Unger József

és

Waisbecker Ede

füszerkereskedésében.

Páratlan kedvezmény!

Ujév közeledtével minden művelt magyar családnál felmerül a kérdés, hogy a rendes napilap mellett, milyen szépirodalmi lapra fizessenek elő? Erre a kérdésre a jelen irodalmi viszonyok között csak **egy válasz** lehet. É- pedig fidzessünk elő a **legdiszesebb kiállitásu, leggazdagabb tartalmu és a legtöbb illusztrácziával diszitett**

MAGYAR GÉNIUSZ

czimű képes hetilapra, mely ujévtől kezdve **páratlan kedvezményben** részesiti előfizetőit.

A **Magyar Géniusz**-nak ugyanis sikerült az

„OTTHON“

szerkesztőségével egyesülve oly kedvezményt nyujtani előfizetőinek, mely páratlanul áll a magyar irodalomban. E két előkelő irodalmi vállalat ugyanis olyforman lépett szövetségbe, hogy igazán potom áron szerezhető meg **együtt** mindakettő.

A **„Magyar Géniusz“** képes hetilap és az **„Otthon“** képes havi folyóirat előfizetési ára együtt véve

egész esztendőre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt.

vagyis **12 frt egész évi előfizetésért kap** az előfizető egy rendkivül diszes kiállitásu, magas irodalmi szinvonalon álló, aktuális képeket tartalmazó, előkelő hetilapot, továbbá a **12, mondd tizenkét kötetből** álló, havonkint megjelenő folyóiratot az **Otthont**, melyről a közönség és a kritika egyhangulag elismerte, hogy az a legelső és legelőkelőbb folyóiratunk, mert körülötte csoportosul a magyar irodalom és művészet szinejava.

Az ujév előtt belépő előfizetők már megkapják az OTTHON karácsonyi számát, mely egész kinestára a magyar irodalmi és művészi termékeknek.

Az előfizetési pénzek a kettős irodalmi vállalatra a Magyar Géniusz kiadóhivatalához (Teréz-körut 41. szám küldendők.

A Tinct. Capsici compos mindig mint

Horgony-Pain-Expeller

kerendő és skatulyák „Horgony“ nelkül, mint nem valódiak visszautasitandók.

Koszvény és csuzban szenvedőknek ezennel a legtágabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt diesetőleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólag legyen emlékezetbe hozva. Ezen népszerü háziszer 25 óta, mint legmegbizhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájak által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Üvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszertárban kapható. Azonban a „Horgony“ véjtjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonynyal ellatott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kaphato, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertárahoz: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz“ Prágában vagy Török József gyógyszereszhez Budapesten.

Tea, rum, cognac, kávé.

Minden egyes czikkeink jósága és valódiságáért teljes jótállást vállalunk.

Kovács és Mezey

tea- és rumnagykereskedők

ajánlják a saját londoni és fiumei ügynökségeik által direct importált elsőrendü és válogatott

chinai és orosz

karaván tea-nemeket,

szintugy a

hamisitatlan jamaika-rumot,

utolérhetetlen minőségü

braziliai rumot.

Franczia és belföldi

COGNAC

csakis a legkiválóbb czégektől.

KÁVÉ

válogatott minőségekben 4½ kilós postacsomagokban barhova dijmentesen.

Kimerítő árjegyzék kivánatra dijmentesen.

BUDAPESTEN:

Főüzlet és iroda: Dorottya-utcza 13. sz.
Fiók-üzlet: Keresztszi-ut 6. sz. szelőtt Bieber A.

Dreher Antal köbányai sörfőzdéje palaczksöreinek főelárusitói.

Figyelmeztetés.

A n. é. közönséget a saját érdekében figyelmeztetjük, hogy bevásárlásainál mindig csak elsőrangu megbizható czégekhez forduljon és magát hangzatos és olcsó árakkal csábitó hirdetések által tévutra ne vezettesse.

Meg nem felelő minőségek visszavétetnek. — Viszonteladóknak külön árjegyzék.

Vidéki rendelmenyek pontosan postan vagy vasuton kivánat szerint küldetnek.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.